

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Ciudin Maxim,

în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Ciudin Maxim împotriva Agenției Proprietății Publice cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Ciudin Maxim și s-a menținut hotărârea din 24 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

(Dosarul nr. 3ra-77/24

Nr. PIGD 2-22019538-01-3ra-19012024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (G. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan)

02 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Ciudin Maxim,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 10 februarie 2022, Ciudin Maxim a înaintat acțiunea în contencios administrativ împotriva Agenției Proprietății Publice, prin care a solicitat anularea ordinului Agenției Proprietății Publice nr. 06-P din 01 februarie 2022 cu privire la încetarea contractului individual de muncă al administratorului interimar ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul nr. 06-P din 01 februarie 2022, emis de Agenția Proprietății Publice, s-a dispus încetarea contractului individual de muncă nr.3 din 28 ianuarie 2019 al administratorului interimar al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, Maxim Ciudin.

3. A susținut că ordinul adoptat este subiectiv, unilateral, neîntemeiat și ilegal deoarece potrivit preambulului ordinului în cauză, acesta a fost emis în conformitate cu art. 263 alin. c) din Codul muncii, art. 200 alin. (1) din Codul civil, art. 7 alin. (3) din Legea nr. 246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Proprietății Publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 902/2017, pct. 9.2 subpct. 6) lit. j) al contractului individual de muncă nr. 3 din 28 ianuarie 2019 și decizia Consiliului de administrație al întreprinderii (proces-verbal nr. 1 din 31 ianuarie 2022).

4. În acest context, a mai susținut că potrivit art. 7 alin. (3) al Legii nr. 246 din 22 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, fondatorul întreprinderii de stat desemnează și eliberează din funcție administratorul întreprinderii de stat, la propunerea consiliului de administrație.

5. La fel, a menționat reclamantul că la ordinul contestat (nr. 06-P din 01 februarie 2022), a fost anexat procesul-verbal al ședinței Consiliului de administrație al întreprinderii ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” nr. 1 din 31 ianuarie 2022.

6. A mai menționat că din conținutul procesului-verbal nominalizat mai sus, rezultă că la ședință au participat Gonciar Viorica, consultant principal, Direcția administrare corporativă, metodologii și reglementări, Agenția Proprietății Publice; Muntean Diana, inspector superior, Serviciul managementul documentelor, Direcția management instituțional; Taban Lilia, Șef adjunct Direcție, Direcția investiții publice Ministerul Finanțelor; Anatolie Fală, Secretar general, Ministerul Agriculturii și Industriei

Alimentare. Absenți: Gorobica Cristina, consultant principal, Direcția financiară, Agenția Proprietății Publice.

7. În acest sens, a notat că în conformitate cu art. 19 alin. (5) din Legea nr. 246 din 22 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, la data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 146/1994 cu privire la întreprinderea de stat (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1994, nr. 2, art. 9), cu modificările și completările ulterioare, se abrogă, cu excepția art. 7 alin. (2)-(4), care se vor aplica până la încheierea procedurii de reorganizare a întreprinderilor de stat.

8. Astfel, a precizat reclamantul că la data de 31 ianuarie 2022 și la 01 februarie 2022, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” nu era în procedură de reorganizare, la întreprindere nefiind inițiată procedura de reorganizare, și cu atât mai mult, întreprinderea nu se afla în perioada de încheiere a procedurii de reorganizare. Or, potrivit prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 146 din 16 iunie 1994 cu privire la întreprinderea de stat, în componența consiliului de administrație, în mod obligatoriu, intră reprezentanții ai Ministerului Finanțelor, Ministerului Economiei care vor constitui majoritatea, reprezentanți ai fondatorului și ai colectivului de muncă. Iar, potrivit prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 146 din 16 iunie 1994 cu privire la întreprinderea de stat, consiliul de administrație se constituie de către fondator, pe un termen de până la 3 ani, ținându-se cont de propunerile Ministerului Finanțelor, Ministerului Economiei și ale colectivului de muncă.

9. În această ordine de idei, reclamantul a relatat că prin demersul nr. 21-29 din 29 martie 2021, și, repetat, prin demersul nr. 21-109 din 29 noiembrie 2021, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a solicitat fondatorului întreprinderii includerea în componența Consiliului de administrație al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a reprezentantului colectivului de muncă al întreprinderii, ales în cadrul adunării generale a colectivului de muncă al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, demersuri care nu au fost luate în considerație la constituirea consiliului de administrație.

10. În acest context, a susținut reclamantul că la data ședinței Consiliului de administrație al întreprinderii ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, 31 ianuarie 2022, și la data adoptării ordinului contestat, 01 februarie 2022, consiliul de administrație al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” nu a fost constituit în mod legal și contrar prevederilor Legii nr. 246 din 22 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală și Legii nr. 146 din 16 iunie 1994 cu privire la întreprinderea de stat, precum și contrar prevederilor Statutului ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, care în pct. 29 stipulează că: „Componența numerică a Consiliului de administrație se stabilește de Fondator, în număr de 3 persoane (număr impar, nu mai mic de 3), în funcție de indicii economico-financiari (personalul scriptic, volumul de afaceri și alți indicii) ai întreprinderii.”, iar, în pct. 30 stipulează că: „În componența

Consiliului de administrație intră în mod obligatoriu, reprezentanți ai Ministerului Finanțelor, Ministerului Economiei, reprezentanți ai Fondatorului și ai colectivului de muncă.” Astfel, deciziile adoptate de Consiliul de administrație al întreprinderii, constituit contrar legii, sunt ilegale și nule, și nu pot avea efecte juridice.

11. A invocat reclamantul că potrivit textului procesului-verbal al ședinței Consiliului de administrație al întreprinderii ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, nr. 1 din 31 ianuarie 2022, rezultă că la ședința din 31 ianuarie 2022 a fost examinat demersul Agenției Proprietății Publice din 27 ianuarie 2022, fapt ce contravine art.8 alin.(11) al Legii nr. 246 din 22 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, care stipulează că: „Ședința consiliului de administrație al întreprinderii de stat/municipale se convoacă de președinte și/sau la solicitarea a cel puțin 1/3 dintre membri, însă nu mai rar decât o dată în trimestru. Ordinea de zi și materialele ședinței se aduc la cunoștința membrilor consiliului de administrație cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de ziua ședinței, de către secretarul consiliului de administrație. ”

12. A mai invocat reclamantul că însuși argumentele invocate în procesului-verbal al ședinței Consiliului de administrație al întreprinderii ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, nr. 1 din 31 ianuarie 2022, referitoare la neîncasarea plăților din locațiune în sumă totală de 1875,4 mii lei, sunt neîntemeiate și nu corespund realității, întrucât la data efectuării controlului invocat al Inspecției Financiare, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” avea depuse cereri de chemare în judecată atât împotriva IP „Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău” pentru utilizarea imobilelor întreprinderii în sumă de 1089113,11 de lei, cât și împotriva ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău” aflat în procedură de insolvență la Judecătoria Chișinău, sediul Central, respectiv fiind înaintată acțiunea de validare a creanței în sumă de 23484093,44 de lei. Astfel, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru încasarea plăților de locațiune și neadmiterea cauzării prejudicierii întreprinderii.

13. A explicat reclamantul că persoanele juridice IP „Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău” și ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău” au utilizat imobile respective în anul 2016, fără să achite nici o plată de locațiune, și niciuna din administrațiile anterioare ale ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” nu a abordat problema în cauză, doar după numirea reclamantului în funcția de administrator, în anul 2019, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a inițiat procedurile necesare pentru încasarea plăților de locațiune.

14. Cu referire la prescripția nr. 25-06-10/220 din 23 februarie 2021 și Raportul privind rezultatele inspecției financiare tematice la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, reclamantul a menționat că acestea au fost contestate, iar la momentul adresării în instanță cu prezenta acțiune, se

aflau în proces de examinare la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, nefiind pronunțată o hotărâre definitivă în acest caz.

15. Respectiv, reclamantul a considerat că până la adoptarea unei hotărâri definitive și irevocabile împotriva acțiunilor Inspecției Financiare referitoare la Prescripția nr. 25-06-10/220 din 23 februarie 2021 și Raportul privind rezultatele inspecției financiare tematice la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, actele în cauză nu pot constitui temei de încetare a raporturilor de muncă ale reclamantului, fiind limitat dreptul la un recurs efectiv statuat în conformitate cu art. 13 CEDO.

16. De asemenea, a invocat că la ședința Consiliului de administrație al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” din 31 ianuarie 2022, nu a fost invitat pentru a se expune asupra demersului Agenției Proprietății Publice din 27 ianuarie 2022, privind încetarea contractului individual de muncă, respectiv a considerat că au fost încălcate prevederile pct.8.3 și pct.8.4 ale Contractului individual de muncă nr.3 din 28 ianuarie 2019.

17. Suplimentar reclamantul a menționat că prin încheierea instanței de insolabilitate din 2019 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către SRL „Crist-Valg” privind intentarea procesului de insolabilitate în privința ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, pentru pretinse datorii din anul 2016, în rezultat fiind impuse mai multe măsuri de asigurare și interdicții față de întreprindere, care au generat consecințe majore și impedimente insurmontabile pentru desfășurarea normală a activității întreprinderii, precum: imposibilitatea utilizării conturilor bancare ale întreprinderii la efectuarea încasărilor de mijloace bănești de la debitori, și la efectuarea achitărilor obligațiilor față de salariați, bugetul de stat și creditori; existența în Registrul de stat al persoanelor juridice a mențiunii referitoare la numirea în funcție a administratorului provizoriu al întreprinderii, fapt care cauzează reticențe din partea agenților economici în privința încheierii raporturilor contractuale cu o întreprindere împotriva căreia este inițiat procesul de insolabilitate; menționarea în extrasele întreprinderii din Registrul de stat al persoanelor juridice că „deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu”, care cauzează incertitudini și refuz din partea agenților economici, furnizori de mărfuri și servicii, dar și cumpărători, de a colabora în orice mod cu întreprinderea; limitarea drastică a încasării mijloacelor bănești în numerar de la debitorii întreprinderii în mărime care să nu depășească limitele fixate de legislația fiscală, prin imposibilitatea utilizării conturilor bancare ale întreprinderii pentru efectuarea viramentelor și folosirea mijloacelor bănești transferate pentru stingerea obligațiilor întreprinderii etc.

18. Totodată, a susținut că înainte de data numirii reclamantului în funcția de administrator, împotriva ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” au fost emise mai multe titluri executorii cu aplicarea interdicțiilor, măsurilor de asigurare, sechestrelor, iar începând cu anul 2017, Serviciul

Fiscal de Stat a dispus suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale întreprinderii.

19. Cu toate aceste impedimente, potrivit rezultatelor activității, în anul 2019, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a obținut un profit net în mărime de 251,4 mii lei, ceea ce reprezintă o majorare considerabilă față de anul 2018, când s-a înregistrat o pierdere netă în sumă de 2258,50 mii lei, și față de anul 2017 când s-a înregistrat o pierdere netă în sumă de 1349,80 mii lei.

20. Cât privește rezultatul activității întreprinderii în anul 2020, reclamantul a menționat că acesta a fost determinat de calamitățile naturale - secetă prelungită, care a afectat întreaga republică și care a compromis toată producția agricolă în proporție de peste 95 %, fapt constatat la nivel național pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

21. A mai susținut că odată cu numirea reclamantului în funcția de administrator, au fost luate măsurile necesare pentru stoparea declinului economico-financiar constant al întreprinderii din anii anteriori, pentru redresarea situației dificile existente și pentru achitarea salariilor, a restanțelor salariale și a datoriilor față de bugetul de stat.

22. A mai invocat că reieșind din prevederile legale și normative în vigoare, de către reclamant au fost luate toate măsurile pentru asigurarea integrității bunurilor gestionate de întreprindere și neadmiterea înstrăinării patrimoniului statului, în acest sens fiind sesizate Procuratura Generală, Procuratura Anticorupție, Centrul Național Anticorupție, Ministerul Afacerilor Interne, Agenția Proprietății Publice, etc.

23. A mai invocat reclamantul că potrivit datelor prealabile la situația din 31 decembrie 2021, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a înregistrat un profit în mărime de 2 428 244,00 de lei, și a reușit să achite integral datoriile salariale față de angajați, apărute în perioada 2017-2018, salariile în perioada 2019-2022 fiind achitate în termen, să stingă datoria față de Bugetul Asigurărilor Sociale de Stat integral pentru perioada 2017-2021, și să stingă parțial datorii față de creditorii apărute anterior anului 2019 și numirii reclamantului în funcție.

24. Totodată, a mai susținut că de către reclamant au fost inițiate cauze civile în care au fost emise titluri executorii privind încasarea datoriilor de la debitorii întreprinderii, pentru datoriile formate în anii 2016-2018 și în privința cărora administrațiile anterioare ale întreprinderii nu au întreprins nici o măsură.

25. Astfel, reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat Agenției Proprietății Publice, prin cererea prealabilă expediată la data de 02 februarie 2022, anularea ordinului Agenției Proprietății Publice nr. 06-P din 01 februarie 2022, prin care s-a dispus încetarea contractului individual de muncă al administratorului interimar al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, nr.3 din 28 ianuarie 2019, Maxim Ciudin, cu

repunerea în drepturi, precum și suspendarea executării ordinului în cauză, pe motivul contestării acestuia, precum din motivul aflării reclamantului în concediu medical, despre care fapt a informat anterior Agenția Proprietății Publice, atât verbal, la 01 februarie 2022, cât și în scris prin scrisoarea nr. 22-19 din 01 februarie 2022. Cererea prealabilă a fost recepționată de Agenția Proprietății Publice la 02 februarie 2022.

26. A relevat reclamantul că contrar prevederilor art.172 alin. (3) din Codul administrativ, până la data adresării în instanța de judecată, solicitarea de suspendare a executării ordinului Agenției Proprietății Publice nr. 06-P din 01 februarie 2022, nu a fost examinată și un răspuns la cererea prealabilă reclamantul nu a primit, motiv din care reclamantul a considerat că pretențiile înaintate au fost respinse.

27. În continuare cu referire la prevederile art.259 și art.260 din Codul muncii, reclamantul a considerat neîntemeiate și contrare legii acțiunile, inacțiunile, procedurile administrative ale Consiliului de administrație al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, inclusiv ale Agenției Proprietății Publice la încetarea contractului individual de muncă al administratorului interimar ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” - Maxim Ciudin, și numirea în funcția respectivă de administrator interimar a cet. Arnaut Nicolae, fără organizarea concursului pentru ocuparea funcției de administrator al întreprinderii, contrar prevederilor art. 8 alin. (7) lit. n) din Legea nr. 246 din 27 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală și contrar prevederilor pct. 32 lit. i) și pct. 24 lit. f) din Statutul ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, înregistrat la Camera înregistrării de Stat la 24 august 2016, care stipulează: „selectează prin concurs candidatura administratorului întreprinderii de stat și o propune fondatorului spre desemnare. Regulamentul-model cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al întreprinderii de stat se aprobă de Guvern”.

28. În acest context, reclamantul a mai remarcat că deși în ordinul contestat se face trimitere la prevederile art. 263 alin. c) din Codul Muncii și prevederile pct. 9.2 subpct.6) lit. j) al contractului individual de muncă nr.3 din 28 ianuarie 2019, nu sunt indicate argumente și alte cazuri prevăzute de contractul individual de muncă, nu au fost invocate temeiurile prevăzute de legislația muncii. Prin urmare, ordinul contestat nu este întemeiat, nu este argumentat, nu este motivat, or, acesta nu conține exigențele obligatorii stipulate la art.218 din Codul administrativ, nefiind indicate motivele de fapt și de drept, fiind adoptat în mod arbitrar și nejustificat.

29. Totodată, reclamantul a mi susținut că Agenția Proprietății Publice, prin ordinul contestat a încălcat flagrant prevederile legislației și drepturile reclamantului, având în vedere că la data când i-a fost adus la cunoștință ordinul contestat, se afla în concediu medical, despre care fapt a informat anterior reprezentanții Agenția Proprietății Publice, atât verbal, la 01 februarie 2022, cât și în scris prin scrisoarea nr.22-19 din 01 februarie 2022,

recepționată de cancelaria Agenției Proprietății Publice la 02 februarie 2022, or, potrivit art.86 alin. (2) din Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical.

30. În acest sens, a mai susținut reclamantul că deși a comunicat telefonic, la 01 februarie 2022, reprezentantului Agenției Proprietății Publice despre posibilitatea infectării cu COVID-19, acesta, contrar restricțiilor și măsurilor impuse de Comisia Națională Extraordinară de Sănătate Publică în contextul situației epidemiologice și a răspândirii infecției COVID-19, a insistat să se prezinte la sediul Agenției Proprietății Publice, luând în derâdere riscul de infectare invocat, mai și mințind în privința motivului pentru care a fost chemat, afirmând că este așteptat de conducerea Agenției Proprietății Publice.

31. În continuare, cu referire la prevederile art.89 alin. (1), art.90 din Codul Muncii, art.1422 alin. (1), art.1423 din Codul Civil, reclamantul a notat că mărimea prejudiciului moral solicitat spre achitare, este rezonabil, proporțional și în măsură să satisfacă suferințele morale cauzate în raport cu valorile morale la care s-a atentat prin acțiunile angajatorului, care: 1) l-a lipsit ilegal de singura sursă de existență - salariul de funcție, în situația în care conform reglementărilor legale și normative în vigoare în calitate de administrator al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” nu a putut ocupa concomitent și alte funcții cu retribuire a muncii; 2) i-a întrerupt neîntemeiat și ilegal durata activității de muncă, care urma să continue pe toată perioada valabilității contractului individual de muncă - până la numirea administratorului întreprinderii selectat prin concurs, la care ar fi participat și el; 3) i-a blocat iremediabil prioritățile și oportunitățile de lungă durată atât în activitatea profesională, cât și în viața personală, având în vedere dedicarea completă pe care a manifestat-o activității de administrator al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în toată perioadă aflării în funcția respectivă pentru rezolvarea tuturor problemelor cu care se confruntă întreprinderea și pentru dezvoltarea acesteia; 4) i-a cauzat prin acțiunile sale ilegale și neîntemeiate pierderea încrederii în ziua de mâine, inclusiv prin prisma perpetuării ilegalităților de care dau dovadă autoritățile publice ale Republicii Moldova în raport cu proprii cetățeni, chiar și în perioada de guvernământ curentă, autodeclarată diferită și mai bună decât cele anterioare, etc.

32. A mai precizat reclamantul că aprecierea satisfacției morale a salariatului de la actul justiției trebuie privită în ansamblu cu satisfacția morală adusă acestuia, odată cu sancționarea angajatorului, așa ca acesta să fie împlinit moral că acțiunile ilegale întreprinse în privința sa nu au rămas nesancționate.

33. Din motivele indicate, reclamantul a considerat că suma în mărime de 400000,00 de lei poate compensa echitabil prejudiciul moral cauzat și este proporțională suferințelor psihice ce i-au fost cauzate de angajatorul Agenția Proprietății Publice, ținând cont și de drepturile personale nepatrimoniale la care s-a atentat.

34. În continuarea, cu referire la prevederile art. 90 alin. (4) din Codul muncii, reclamantul a considerat întemeiată achitarea unei compensații în mărime de cel puțin 7 (șapte) salarii medii lunare, ceea ce constituie suma de 102 725,00 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

35. Prin hotărârea din 24 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Ciudin Maxim împotriva Agenției Proprietății Publice cu privire la anularea ordinului Agenției Proprietății Publice nr. 06-P din 01 februarie 2022 cu privire la încetarea contractului individual de muncă al administratorului interimar ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, s-a respins ca neîntemeiată (f.d.82, vol.I).

36. Dispozitivul hotărârii din 24 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost notificată reclamantului Ciudin Maxim la 24 februarie 2024, fapt confirmat prin semnătura olografă aplicată pe recipisa anexată la materialele cauzei (f.d.83, vol.I).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

37. La 10 martie 2023, Ciudin Maxim a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 24 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă anularea ordinului Agenției Proprietății Publice nr. 06-P din 01 februarie 2022 cu privire la încetarea contractului individual de muncă al administratorului interimar ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”(f.d.84, vol.I).

38. Potrivit scrisorii de expediere a actului judecătoresc nr.5065-5066 din 05 mai 2023, rezultă că, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a remis, prin intermediul oficiului poștal, către reclamantul/apelant Ciudin Maxim, copia hotărârii motivate din 24 februarie 2023 (f.d.101, vol.I), iar potrivit avizului poștal de recepție anexat la actele cauzei, rezultă că, la 23 mai 23, apelantul a recepționat hotărârea integrală a primei instanțe (f.d. 103, vol.I).

39. La 21 iunie 2023, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Ciudin Maxim a prezentat motivarea cererii de apel împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 105/123, vol.I).

40. La acest capitol, Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție, relevă că, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind în termen apelul depus de Ciudin Maxim, împotriva hotărârii din 24 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

41. Prin decizia din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Ciudin Maxim și s-a menținut hotărârea din 24 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.160; 161/179, vol.I).

42. Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând prevederile art. 10 alin.(1), art.11 alin.(1), art.17, art.19, art.20, art.39 alin.(1) –(2), art.162 alin.(1), (2), (3), lit.a) și b), art.189, art.191 alin.(1), art.196 alin.(1), art.206 alin.(1), lit.a), art.208 alin.(1), art.209 alin.(1), lit.a), art.224 alin.(1), lit.a) din Codul administrativ, prevederile art.6 alin.(1)-(2), art.7 alin.(3), art.9 alin.(5) ale Legii nr. 246 din 23 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală (în ediția în vigoare la data emiterii ordinului contestat), precum și prevederile art.200 și art.263 din Codul civil, în coraport cu materialele dosarului și criticile formulate în cererea de apel, a ajuns la concluzia că soluția primei instanțe privind admiterea respingerea este justă și legală, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

43. Subsecvent, instanța de apel a conchis ca fiind justă și întemeiată soluția primei instanțe prin care a respins acțiunea înaintată de Ciudin Maxim și a apreciat ca fiind legal ordinul Agenției Proprietății Publice, nr. 06-P din 01 februarie 2022, cu privire la încetarea contractului individual de muncă al administratorului interimar ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”. Or, Agenția Proprietății Publice la emiterea actului administrativ contestat a cercetat complet și multiaspectual circumstanțele și în limita competenței, a emis un act administrativ prin care și-a realizat scopul său legal.

44. La fel, instanța de apel a reținut că autoritatea publică, luând în considerare rezultatele inspecției financiare tematice la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, precum și prescripția Inspecției Financiare, în temeiul prevederilor art.7 alin. (3) al Legii nr.246/2017, a dispus eliberarea din funcție administratorul întreprinderii de stat, la propunerea consiliului de administrație, respectiv se deduce că activitatea administrativă efectuată de către Agenția Proprietății Publice este una legală și întemeiată.

45. Cu privire la argumentul reclamantului/apelant precum că Consiliul de administrație al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” a fost constituit contrar legislației în vigoare, deciziile acestuia fiind ilegale și nule, instanța de apel a concluzionat că acesta este neîntemeiat, or, conform prevederilor art.89 alin.(1) din Legea nr.246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, Consiliul de administrație este organul colegial de administrare a întreprinderii de stat/municipale, alcătuit dintr-un număr impar de membri, cel puțin 3 (trei), care reprezintă interesele statului/autorităților deliberative ale administrației publice locale respective și își exercită activitatea în conformitate cu prezenta lege și cu regulamentul consiliului de administrație aprobat de fondator. Regulamentul-model al consiliului de administrație al întreprinderii de stat se aprobă de Guvern.

46. În lumina celor expuse supra, instanța de apel a conchis respectarea procedurii și competenței, or, ședința consiliului de administrație a fost convocată conform legislației în vigoare, de către președintele Consiliului, ca

urmare a demersului înaintat de Agenția Proprietății Publice, ordinea de zi și materialele ședinței fiind transmise prealabil spre examinare membrilor Consiliului de Administrație prin intermediul poștei electronice. Ședința Consiliului de administrație fiind desfășurată cu prezența a 4 din 5 membri, astfel, decizia de încetare a contractului individual de muncă al administratorul interimar al întreprinderii fiind adoptată cu votul unanim al membrilor prezenți.

47. Cu privire la argumentul apelantului precum că ordinul contestat este neîntemeiat, neargumentat și nemotivat, nu conține indicarea motivelor de fapt și de drept, nefiind indicate acele „alte cazuri prevăzute de contractul individual de muncă” și „temeiuri prevăzute de legislația muncii”, instanța de apel a reținut că după cum este precizat în clauza de emiteră a actului contestat ca suport al temeiniciei acestuia sunt invocate inclusiv prevederile art. 200 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia administratorul poate fi eliberat din funcție prin hotărâre a organului competent al persoanei juridice conform temeiului prevăzut de lege sau contract, precum și fără invocarea unui motiv, fără termen de preaviz. Aplicabilitatea prevederilor date sunt susținute de dispozițiile art. 266 din Codul muncii, privind alte particularități de reglementare a muncii conducătorilor unităților, unde este menționat că legislația în vigoare (fără a se constata un careva act normativ concret), poate prevedea și alte particularități de reglementare a muncii administratorilor/ conducătorilor întreprinderilor de stat.

48. În virtutea acestui fapt instanța de apel a conchis că dispozițiile art. 200 alin. (1) din Codul civil, determină dreptul organului competent (Agenția Proprietății Publice) de a emite actul de eliberare din funcție, fără invocarea motivelor și fără termen de preaviz, considerent din care alegațiile apelantului expuse la capitolul dat devin neîntemeiate.

49. În aceeași ordine de idei, instanța de apel a notat că potrivit prevederilor pct. 9.2 subpct. 6) lit. j) al contractului individual de muncă al administratorului interimar al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” nr. 3 din 28 ianuarie 2019, încheiat între Agenția Proprietății Publice și Ciudin Maxim, contractul încetează la inițiativa Fondatorului, până la expirarea termenului de valabilitate a acestuia și în caz de alte motive întemeiate prevăzute de legislație.

50. În această ordine de idei, instanța de apel a notat că temeiul de încetare a contractului individual de muncă nr. 3 din 28 ianuarie 2019 este determinat și de circumstanța în care organul competent, la propria convingere, determinată în circumstanțele vizate în art. 200 alin.(1) din Codul civil și respectiv poziția Consiliului de administrație, fără invocarea motivelor și fără termen de preaviz, este în drept de a emite actul de eliberare din funcție a administratorului interimar.

51. Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a menționa faptul că funcția de administrator interimar, pe care o ocupa apelantul Ciudin Maxim, purta un caracter temporar. Astfel, prin semnarea contractului individual de

muncă nr. 3 din 28 ianuarie 2019, reclamantul Ciudin Maxim și-a exprimat acordul cu clauzele contractuale înserate.

52. Cu privire la argumentul reclamantului/apelant că, ordinul contestat a fost emis în perioada aflării sale în concediu medical, instanța de apel a reiterat că la ședința Consiliului de administrație al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” din 31 ianuarie 2022, s-a pus în discuție oportunitatea încetării contractului individual de muncă nr.3 din 28 ianuarie 2019, al administratorului interimar al întreprinderii, dl. Ciudin Maxim (f.d.7-8)

53. La acest capitol instanța de apel a reținut că cu votul unanim al membrilor Consiliului de administrație prezenți la ședință (la ședință fiind prezenți 4 din 5 membri), s-a decis:

(1) A lua act de prevederile Contractului individual de muncă nr.3 din 28 ianuarie 2019 al administratorului interimar al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, dl. Maxim Ciudin.

(2) A propune Fondatorului încetarea Contractului individual de muncă nr.3 din 28 ianuarie 2019 al administratorului interimar al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, dl. Maxim Ciudin, la data de 01 februarie 2022.

54. La fel, instanța de apel a stabilit că, la data de 31 ianuarie 2022, reclamantul/apelant nu se afla în concediu medical. Drept urmare, la 01 februarie 2022 a fost emis Ordinul Agenției Proprietății Publice nr. 06-P din cu privire la încetarea contractului individual de muncă al administratorului interimar ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

55. A mai remarcat instanța de apel că la 01 februarie 2022, Ciudin Maxim a înregistrat la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” cererea (nr.22-19) în care a indicat că începând cu 01 februarie 2022 se află în concediu medical.

56. În aceste circumstanțe, instanța de apel a constatat că din suportul probator administrat, la caz, se reține că ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” abia la data de 02 februarie 2022, ora 08:00 a comunicat la adresa de e-mail a Agenției Proprietății Publice despre faptul că, Ciudin Maxim din 01 februarie 2022 se află în concediu medical.(f.d.31)

57. De asemenea, instanța de apel a reținut că Agenției Proprietății Publice i-a fost comunicat abia la data de 02 februarie 2022 despre faptul că Ciudin Maxim se află în concediu medical din 01 februarie 2022, însă, la caz, nu poate fi pus la baza anulării actului administrativ contestat faptul că, ordinul contestat a fost emis în perioada aflării sale în concediu medical. Or, în speță, la materialele cauzei nu se atestă nicio probă din care ar rezulta că, reclamantul/apelant, în afară de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală” din Stăuceni a notificat la data de 01 februarie 2022, Agenția Proprietății Publice cu privire la concediul medical.

58. Mai mult, instanța de apel a subliniat că la materialele cauzei nu a fost anexat certificatul medical din care să rezulte incontestabil faptul că la data de 01 februarie 2022, Ciudin Maxim s-a aflat în concediu medical. Or, cererea acestuia înregistrată la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală” din Stăuceni la 01 februarie 2022 în care indică că oficial de află în concediu medical nu substituie obligația reclamantului de a prezenta certificatul de concediu medical.

59. Prin urmare, nu există nicio dovadă că autoritatea ar fi abuzat de puterea sa discreționară sau că ar fi dispus eliberarea salariatului în mod abuziv. În concluzie, în cazul în care salariatul nu își îndeplinește obligațiile de notificare și furnizare a certificatului medical, iar autoritatea respectă procedurile legale aplicabile, nu se poate afirma că salariatul a depus o minimă diligență sau că autoritatea a abuzat de puterea sa discreționară atunci când ia o decizie privind încetarea contractului individual de muncă.

60. Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și materialul probatoriu administrat, instanța de fond temeinic a statuat că ordinul în privința reclamantului Ciudin Maxim, a fost emis de către autoritatea publică pârâtă în strictă conformitate cu prevederile legale.

61. Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, instanța de apel a concluzionat că, argumentele expuse de către Ciudin Maxim în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar, instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată, în corespundere cu art. 130 din Codul de procedură civilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

62. La 12 ianuarie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.1, vol.II), Ciudin Maxim a depus recurs împotriva deciziei din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii din 24 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei noi hotărâri privind anularea actului administrativ cu caracter individual – ordinul Agenției Proprietății Publice nr. 06-P din 01 februarie 2022 cu privire la încetarea contractului individual de muncă al administratorului interimar ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală din Stăuceni” și de restabilire în drepturi a recurentului, sau după caz, trimiterea cauzei spre rejudecare (f.d. 2/14, vol.II).â

63. În motivarea recursului recurenta a indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocându-se că instanța de apel, la adoptarea deciziei contestate, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, întemeindu-și decizia pe prevederile art. 263 din Codul Muncii și pct. 9.2 subpct. 6) lit c) din Contractul

individual de muncă al administratorului interimar al IS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni nr. 3 din 28 ianuarie 2019.

64. Prin decizia contestată, instanța de apel a dat o apreciere neîntemeiată unui act emis de Consiliul de Administrație al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni și anume procesului verbal nr. 1 din 31 ianuarie 2022, și unui document la care se face referire în procesul verbal respectiv - prescripția nr. 25-06-10/220 din 23 februarie 2021 - care nu a fost prezentat instanței de nici o parte în proces.

65. La fel, prin decizia contestată, instanța de apel a concluzionat eronat și fără temei următoarele: *„...autoritatea publică, luând în considerare rezultatele inspecției financiare tematice la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, precum și prescripția Inspecției Financiare, a făcut uz de prevederile art. 7 alin. (3) al Legii nr. 246/2017, care statuează că, Fondatorul întreprinderii de stat desemnează și eliberează din funcție administratorul întreprinderii de stat, la propunerea consiliului de administrație.”*

66. În acest sens, a notat că nicăieri în materialele cauzei nu figurează nimic care să denote că intimatul autoritatea publică Agenția Proprietății Publice a luat în considerare rezultatele inspecției financiare tematice la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” precum și prescripția Inspecției Financiare pentru a face uz de prevederile art. 7 alin. (3) al Legii nr. 246/2017.

67. Prin urmare, a susținut că decizia contestată a instanței de apel contravine probatoriului din dosar, este bazată pe interpretarea eronată și pe ignorarea prevederilor legale și probelor prezentate, pe constatarea eronată a circumstanțelor de fapt ale cauzei și pe aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, instanța nedând eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate.

68. A mai invocat că instanța de apel, a judecat cauza în absența participantului la proces, la caz, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” și nu a adoptat nicio decizie în privința apelului declarat de întreprindere. Or, la 13 martie 2023, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, apelul împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată înaintate de Maxim Ciudin către Agenția Proprietății Publice privind contestarea actului administrativ cu caracter individual a Ordinului nr. 06-P din 01 februarie 2022 al Agenției Proprietății Publice privind încetarea raporturilor juridice de muncă și eliberarea lui Maxim Ciudin din funcția de administrator interimar al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, ceea ce constituie temei pentru admiterea recursului împotriva deciziei din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

69. Subsecvent, a susținut că instanța de apel, la adoptarea deciziei contestate a ignorat că hotărârea primei instanței a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale. Or, potrivit jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, litigiile legate de raporturile de muncă încheiate prin contracte individuale de muncă dintre autoritățile publice și persoane fizice numite în funcții la entități fondate de autorități publice, se examinează conform competenței de către instanțele de drept comun, deci, respectiv, cauza urma să fie examinată în instanța de drept comun potrivit prevederilor Codului Muncii, ceea ce constituie temei pentru admiterea recursului.

70. La 19 ianuarie 2024, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat prin intermediul poștei electronice, pentru notificare în adresa Agenției Proprietății Publice, copia cererii de recurs depusă de Ciudin Maxim, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexată la materialele dosarului (f.d.129, vol.II).

71. La 01 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.142, vol.II), Agenția Proprietății Publice a depus referință la cererea de recurs depusă de Ciudin Maxim, prin care a solicitat respingerea recursului, ca inadmisibil (f.d.143, vol.II).

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

72. Art. 245 din Codul administrativ, reglementează că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

73. Așadar, cu referire la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 24 octombrie 2023, în ședință publică (f.d.160, vol.I)

74. Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2023, a fost notificată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice la 13 noiembrie 2023, ora 11:09, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d.180, vol.I).

75. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recurentul Ciudin Maxim, s-a conformat prevederilor legale și a depus cererea de recurs în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

76. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

77. Art. 245 din Codul administrativ, relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

78. Art. 245¹ din Codul administrativ, prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

79. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, reglementează că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

80. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că din analiza prevederilor art. 245¹ din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

81. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

82. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În

consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate

83. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Ciudin Maxim, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

84. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Ciudin Maxim, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

85. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

86. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

87. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

88. Cu referire la argumentul recurentului precum că instanța de apel, a examinat cauza în absența ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat deoarece din conținutul cererii de chemare în judecată, cererea de apel, precum și cererea de recurs rezultă că părțile la proces sunt Maxim Ciudin în calitatea de reclamant/apelat/recurent și Agenția Proprietății Publice

în calitate de pârâtă/intimată, respectiv actele de dispoziție emise nu vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces, la caz, ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

89. Cu referire la argumentul recurentului precum că instanța de apel, nu a adoptat nicio decizie în privința apelului declarat de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, împotriva hotărârii din 24 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, Completul de judecată al Curții Supreme de justiție, îl consideră neîntemeiat deoarece din materialele cauzei nu rezultă că Maxim Ciudin dispune de împuterniciri de reprezentare a intereselor ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, or, persoană care revendică un drept vătămat urmează să se adreseze instanței de judecată competente, în conformitate cu legislația în vigoare.

90. Cu referire la argumentul recurentului precum că instanțele de judecată ierarhic inferioare au examinat cauza cu încălcarea competenței dintre instanța de contencios administrativ și instanța de drept comun, Completul de judecată al Curții Supreme de justiție, la fel, îl consideră neîntemeiat deoarece însuși Maxim Ciudin a formulat acțiune în contencios administrativ. Iar, din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată rezultă că prin încheierea protocolară din 13 februarie 2023 (f.d.79, vol.I), instanța de judecată a respins propunerea reprezentantului Agenției Proprietății Publice, Sergiu Chicu de transmitere a cauzei după competență, la care Maxim Ciudin s-a opus, prezentând decizia din 08 februarie 2023 a Curții Supreme de Justiție, autentificată și prezentată de Maxim Ciudin pe cauză analogică cu titlu practică judiciară (f.d.75/76, vol.I). Mai mult ca atât din dispozițiile art.14 alin.(2) din Codul civil, rezultă expres că, nicio persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință. Prin urmare, ținând cont de comportamentul procesual al recurentului, care pe tot parcursul examinării cauzei s-a opus transmiterii cererii în instanța civilă de drept comun, optând pentru examinarea acțiunii în contencios administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că comportamentul cu rea-credință a acestuia nu poate fi acceptat pentru admiterea argumentului respectiv.

91. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

92. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care

se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

93. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea cauza Botten vs. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea cauza Helmers vs. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

94. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Ciudin Maxim.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă